

allerede have visse Steder. Disse skulle afgive Læ for Fiskefartøjerne, saa at de kunne komme ind. Et tredje Led i dette Projekt gik ud paa en ny Gennemskæring af Klitten lige imod Vest for Skerna. Intet af disse Foretagender løb dog op i Millioner, det drejede sig kun om nogle Hundredetusinder, maaske højt regnet en halv Million for hvert. Det er overkommeligt for Statskassen. det er noget, som, naar Regering og Rigsdag kunne blive enige derom, kan realiseres i Løbet af kort Tid, og det vil i en længere Aarrække paa nogen Maade afbøde de værste Mangler. Vi kunne da se Tiden an, indtil den Tid kommer, da vi muligvis faa Raad til at gøre noget mere. Men vi bør ikke i en Menneskealder blive ved at staa og snakke om Sagen og ingen Ting gøre, thi det gaar stærkt tilbage med Fiskeriet paa Vestkysten. Det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) udtalte en Del om, hvad der gik tabt ved, at der ikke var en Havn ved Skagen. Han fremførte saaledes, at Fiskene bleve fordærvede, naar de skulle føres de 4 Mil længere til Frederikshavn. Paa Vestkysten er det ikke alene saaledes, at Fiskene blive fordærvede, men naar Fiskerne komme ud til Fiskepladserne og der faa Fiskeredskaberne satte ud og maaske have gjort en rigtig god Fangst, kan Havet rejse sig, kan der komme Storm, og saa maa Fiskerne se, om de kunne redde sig selv; hverken Fisk eller Redskaber tænkes der videre paa. Kunne de redde sig selv, er det godt; tidt og ofte kunne de ikke en Gang det. Vi have jo tidt hørt om store Ulykker med Tab af mange Menneskeliv der ude. Hvorledes Fiskeriet er gaaet tilbage paa Strækningen mellem Torsminde og Nyminde, skal jeg godtgøre med nogle Tal. For 7—8 Aar siden — jeg skal ikke gaa længere tilbage i Tiden — var det Fiskeudbytte, som blev anmeldt paa Ringkøbing Tolddistrikt efter Opgivelse af Kysttilsynet godt 150,000 Kr., saaledes i 1895 172,458 Kr., i 1896 var Udbyttet gaaet ned til 93,833 Kr., i 1897 til 74,580 Kr., i 1898 til 20,856 Kr., i 1899 til 17,085, i 1900 til 14,773 Kr. og i det sidste Aar til kun 9,483 Kr. Naar man ser paa disse Tal, paa den Nedgang, der har været, er det let matematisk at udregne, hvor længe det vil vare, inden der slet ikke bliver noget Fiskeri. Denne Nedgang er jo en saadan, at det vistnok er rigtigt, hvad en Mand, som er meget godt kendt med Forholdene dernede, for nylig har udtalt — og det gaar jo ganske godt i Flugt med det, jeg læste op — at om

nogle Aar ville Redningsbaadene paa Vestkysten ikke en Gang kunne faa tilstrækkeligt søkyndigt og sagkyndigt Mandskab til Betjening, idet Fiskerne rejse bort, eftersom de maa se at komme ind i andre Stillinger, da det slet ikke kan betale sig at drive Fiskeri. Saaledes ere Forholdene der.

Jeg skal nu ganske kort sige nogle Ord om det Punkt, som jeg særlig vil drage frem og anbefale. Der er jo for et Par Dage siden indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag om Afhjælpning af disse Forhold. Der blev i 1899 nedsat et Udvalg — dette Aar var et Aar, der var særlig vanskeligt for Landmændene der, idet deres Hø for en stor Del gik tabt. Der blev, som nævnt, nedsat Udvalg efter fælles Samvirken af Fiskere og Landbrugere med delegerede for Ulfborg-Hinds Herreders og Bølling-Nørre Herreders Landboforeninger, af Ringkøbing Byraad, af Fiskeriforeningerne for Ringkøbing og Stadil Fjorde og for Holmslands Klit. Dette Udvalg satte sig i Forbindelse med Befolkningen langs Kysten og Ringkøbing Fjord, og Udvalgets Arbejde har resulteret i et Andragende til Regering og Rigsdag, hvilket Andragende er forsynet med 1,600 Underskrifter. Det gaar ud paa en Gennemgravning i lige Linie med Skernaadalen. Der gaar nemlig et lille, smalt Dyb igennem Fjorden, der, saa vidt jeg efter Kortet kan skønne, er ca. 1,000 Alen bredt. Det gaar lige tæt ind til Klittangen, og denne er ikke meget bred. Gennemgravningen — det er egentlig den saakaldte Berg'ske Plan — er kalkuleret til 138,000 Kr. Det er ingen stor Sum, men der skal sikkert nok en Mole til foruden for at værne mod Sandvandring, og nogen Beskyttelse paa Siderne. Hvor meget det kan beløbe sig til, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Der er ganske vist i den Berg'ske Plan en Opgørelse, men da den er ud fra helt andre Grundsætninger, vil den naturligvis ikke passe, og jeg skal derfor lade det ligge. Denne Gennemgravning vil i lige Maade hjælpe Fiskerne og Landbrugere, idet Skernaadalen derved lettere vil kunne faa Vandet afledet. I Fjor vare Rigsdag og Regering saa venlige at vedtage et Laan til at faa noget gjort for at regulere Strømløbene i Skerna, men naar det nu er gjort — og det vente vi at faa færdigt næste Aar — maa man dog sige, at det ikke er helt fuldkomment, førend vi faa ryddet op fra Aamundingen ud til Ringkøbing Fjord, idet der er mange Grunde. Og det vil kunne gøres med mindre Be-